

LBRIS

We know
books
Simona Epure

Sofia și pisoiul Miau

*Ilustrații:
Cornelia Revulets*

Sofia e-o ștregăriță,
o dulceață de fetiță;
cartea asta-i despre ea,
vă voi povesti ceva.

În vacanță, la bunici,
veți afla chiar de aici,
cum pe Miau l-a cunoscut
și ce clipe-au petrecut.

Cum s-a-nfiripat, pe dată,
prietenia-adevărată
dintre Sofia cea mică
și minunea de pisică!

LIBRIS

We know
books

Cine este Miau?

Într-o zi, la o plimbare,
dimineața, pe răcoare,
un pisoi ea a găsit
într-un arbore-nfrunzit.

— Chiar dacă nu sunt pisică,
ție-aș vrea să-ți fiu mămică.
Eu, acum, te-am adoptat,
vei dormi cu mine-n pat!

Poate vom avea probleme –
știi, bunica se cam teme
că pisicile-s murdare,
lasă urme pe covoare...

Îi voi povesti de tine
și că ne-nțelegem bine –
sper, cumva, c-o să cedeze,
fără să se enerveze.

Eu un nume-ți voi găsi –
cred că Miau te voi numi –
dar alt nume de vei vrea,
oricând îl putem schimba!

Pisoiașul, speriat,
nu tăcea din mieunat –
chiar de Sofi este mică,
sperie câte-o pisică.

Cu ochi mari și rugători
chiar un pic întrebători,
pisoiașul cel dungat
părea cam înfometat.

Sofia i-a spus așa:
— Stai aici, nu te mișca!
Fug acasă, doar un pic,
ca să îți aduc lăptic!

Spune-mi dacă ai mai vrea
să-ți aduc și altceva!?
Poate brânză și smântână
sau o prăjitură bună?

Te rog, nu mai miorlăi!
Altfel, te-ar putea găsi
vreun copil mai rău din sat.
Stai ascuns și nemișcat!

